

HØJESTERETS DOM

afsagt fredag den 26. januar 2018

Sag 239/2017

(2. afdeling)

Anklagemyndigheden

mod

T

(advokat Carsten Hove, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt dom af Retten i Kolding den 12. juli 2017 og af Vestre Landsrets 6. afdeling den 21. september 2017.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Lene Pagter Kristensen, Marianne Højgaard Pedersen, Michael Rekling, Kurt Rasmussen og Anne Louise Bormann.

Påstande

Dommen er anket af anklagemyndigheden med påstand om skærpelse, herunder at tiltalte, T, idømmes en ubetinget frihedsstraf.

T har påstået stadfæstelse, subsidiært stadfæstelse med den ændring, at fuldbyrdelsen af 3 måneder af straffen på 4 måneders fængsel udsættes og bortfalder efter en prøvetid på 1 år fra endelig dom på betingelse af, at han i prøvetiden ikke begår strafbart forhold, og at han i prøvetiden undergiver sig tilsyn af Kriminalforsorgen og efter dennes bestemmelse udfører ulønnet samfundstjeneste i 100 timer inden for en længstetid på 8 måneder.

Anbringender

Anklagemyndigheden har anført navnlig, at straffen for grov vold, jf. straffelovens § 245, som udgangspunkt er ubetinget fængsel, og at der ikke i den konkrete sag foreligger særlige omstændigheder, der medfører, at dette udgangspunkt undtagesvis fraviges. Der henvises i den

forbindelse til grovheden og karakteren af den udøvede vold, herunder at T overfaldt forurettede, mens hun var syg og lå og sov i sin seng.

En dom på 4 måneders fængsel udgør ikke en kortere frihedsstraf, ligesom T ikke kan betragtes som hverken ung, ustraffet eller med gode personlige forhold. Volden er heller ikke udøvet som en spontan reaktion på en forudgående uoverensstemmelse med forurettede og har ikke kun medført begrænset skade på forurettede.

At T efter gerningstidspunktet er kommet ud af sit misbrug, og at han nu modtager hjælp for sin psykiske lidelse, er ikke tilstrækkeligt til, at sagen kan afgøres med en betinget dom med vilkår om samfundstjeneste.

Det bør ikke indgå i vurderingen af, om straffen kan gøres betinget med vilkår om samfundstjeneste, at der er etableret et samarbejde om samvær med et fælles barn. At der er etableret et samarbejde kan i lige så høj grad (hvis ikke i højere grad) tilskrives forurettede. Forurettede har således skullet se bort fra, at T havde udsat hende for grov vold, og lade hensynet til barnets behov for at bevare en god kontakt til begge forældre overskygge egne behov.

T har anført navnlig, at det ikke bestrides, at udgangspunktet ved domfældelse for grov vold er ubetinget fængsel, men der er særlige omstændigheder, som kan begrunde fravigelse fra udgangspunktet. Han var således på gerningstidspunktet i et misbrug, som han nu er ude af. Han modtager hjælp mod sin psykiske lidelse, og han og forurettede har efterfølgende formået at få et fornuftigt forhold, hvor de samarbejder om deres fælles barn.

Der er ikke tale om en meget lang straf. Han er en yngre mand på knap 30 år. Han er ikke straffet for ligesartet kriminalitet. Han er i en god udvikling, og volden, han blev dømt for, har fået ham til at ændre adfærd.

Et halsgreb er en alvorlig form for vold. I den konkrete sag har volden dog ikke medført mén, og det fremgår af politiattesten, at der ikke var tydelige misfarvninger eller hævelser på halsen. Der er endvidere ikke tale om vold mod en tilfældig sagesløs, men om vold mod hans tidligere kæreste som følge af jalousi, da han opdagede, at hun skrev med en anden.

Subsidiært gøres det gældende, at det er forsvarligt at gøre en del af straffen betinget, jf. straffelovens § 58, jf. § 64.

Supplerende sagsfremstilling

Af psykologerklæring af 11. januar 2018 fremgår bl.a., at F har været i krisepsykologisk behandling og fortsat har psykiske mén efter overfaldet. Hun er henvist til fortsat psykologisk traumebehandling. F var sygemeldt fra sin uddannelse i perioden 20. marts til 31. august 2017.

Af personundersøgelse af 12. januar 2018 vedrørende T indhentet til brug for sagens behandling i Højesteret fremgår bl.a.:

”Resumé:

...

For 3 år siden måtte T stoppe på sin daværende arbejdsplads med baggrund i stress. Efterfølgende var han sygemeldt i 1 år, hvorefter han startede med at arbejde igen. Det gik ikke, og T måtte stoppe med at arbejde, pga. stress efter et par måneder. T har ikke siden været i beskæftigelse, men har været 3 måneder i praktik hos et møbelfirma, hvilket gik rigtig godt. T er netop raskmeldt og modtager nu dagpenge.

I januar 2017 flyttede T fra sin samlever gennem 2 1/2 år. I juni 2017 møder han sin nuværende kæreste og de er netop flyttet sammen i hendes lejlighed. Han har en datter på 14 måneder fra et tidligere forhold, og har samvær med hende 4 timer pr. uge. Samarbejdet med hendes mor er anstrengt, men de er godt på vej.

...

Samlet set vurderer T, at han har det godt, og at han aldrig har haft det så godt som nu. Han oplyser, at det stadig i perioder kan være hårdt og stressende, men han føler, at han er godt på vej.

Han har stadig følelser om, at han ikke orker livet, men har ikke aktuelle selvmordstanker.

T oplyser, at han startede med at ryge hash, da han var ca. 13 år gammel. Fra han var 20 år, har han stort set røget hash dagligt. Han bruger hash for at dæmpe uro og tanke-mylder. T prøvede for mange år siden at tage amfetamin få gange, og herudover har han eksperimenteret en del med andre euforiserende stoffer. Han udtaler, at han ikke har røget hash siden overtrædelsen i marts måned 2017. T har fortsat samtaler i misbrugscentret, mest fordi han føler, at han kan give de andre i gruppen noget.

Omkring sin fremtid oplyser T, at han ikke har lyst til at stille de store forhåbninger op, idet han ofte tidligere i sit liv er blevet skuffet.

Han fortæller, at han har et stort ønske om en kernefamilie, og et godt forhold og samarbejde med sin ekskæreste, således at hans datter får de bedste betingelser i opvæksten. Han har et ønske om et fast arbejde og en stabil økonomi.

...

Kriminalforsorgens konklusion:

Det er Kriminalforsorgens vurdering, at T er egnet til at modtage en hel eller delvis betinget dom med vilkår om samfundstjeneste, hvortil det skal anbefales, at der fastsættes vilkår om tilsyn af Kriminalforsorgen i prøvetiden.

Kriminalforsorgens begrundelse:

Kriminalforsorgen har ved vurderingen lagt vægt på, at T er blevet raskmeldt efter en sygemelding, og at der under afvikling af en samfundstjeneste kan tages de nødvendige hensyn til hans psykiske tilstand. Kriminalforsorgen har endvidere lagt vægt på, at T ville kunne profitere af tilsyn, hvor han har behov for støtte til fortsat afholdenhed af hash samt have kontakt til psykiatrien.

Endelig har Kriminalforsorgen tillagt det vægt, at T er motiveret for at samarbejde med Kriminalforsorgen og indstillet på at gennemføre samfundstjeneste såvel som tilsyn.”

Højesterets begrundelse og resultat

T er dømt for overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, ved med begge hænder at have taget halsgreb på sin tidligere kæreste, mens hun lå i sengen, og at have holdt hende for næse og mund. Hun kunne ikke trække vejret under episoden og fik punktføret blødning i det ene øje og bristede kar i begge øjne samt ømhed ved halsen og røde mærker ved hagen og øret. T slog hende herefter i hovedet med flad hånd. Han er endvidere dømt for overtrædelse af straffelovens § 260, stk. 1, ved i forlængelse af det passerede ved trussel om yderligere vold at have tvunget forurettede til at skrive til en mand, som hun havde skrevet med via Facebook, at manden skulle lade hende være.

Højesteret tiltræder henset til forholdets karakter og grovhed, at straffen er fastsat til fængsel i 4 måneder. Spørgsmålet er herefter, om fængselsstraffen skal være ubetinget eller gøres helt eller delvist betinget med vilkår om samfundstjeneste.

Som anført i Højesterets dom af 25. april 2017 (UfR 2017.2170) er det i forarbejderne til lov nr. 152 af 18. februar 2015 om ændring af reglerne om samfundstjeneste mv. forudsat, at udgangspunktet ved grov vold, jf. straffelovens § 245, fortsat er ubetinget fængselsstraf, og at betinget dom med vilkår om samfundstjeneste kun vil kunne anvendes, hvis særlige grunde taler for det.

Det beror på en konkret vurdering af omstændighederne i den enkelte sag, om der foreligger sådanne særlige grunde, at straffen for grov vold omfattet af straffelovens § 245 undtagelsesvis skal gøres betinget med vilkår om samfundstjeneste. Det er derfor ikke muligt udtømmende at angive området for samfundstjeneste ved overtrædelse af straffelovens § 245. Som det fremgår af Højesterets domme af 24. oktober 2017 i sag 183/2017 og sag 184/2017, er der navnlig grund til at overveje spørgsmålet i tilfælde, hvor der fastsættes en kortere fængselsstraf, hvor den tiltalte er ung og ustraffet og har gode personlige forhold, hvor volden er udøvet som spontan reaktion på en forudgående uoverensstemmelse med forurettede, og hvor volden kun har medført begrænset skade på forurettede.

I det foreliggende tilfælde har T uden forudgående provokation udøvet grov vold over for sin tidligere kæreste i hendes hjem. Volden har været egnet til at fremkalde alvorlig frygt hos forurettede, og volden har medført langvarige psykiske eftervirkninger.

Højesteret finder efter voldens karakter og omstændighederne, hvorunder den er udøvet, at der ikke er grundlag for undtagelsesvis at gøre straffen helt eller delvist betinget med vilkår om samfundstjeneste.

Det kan under de foreliggende omstændigheder ikke føre til en anden vurdering, at T ikke tidligere er straffet for ligeartet kriminalitet, at han er i behandling for sin psykiske lidelse, og at han efter det oplyste er ude af sit hashmisbrug.

Det kan ikke ved vurderingen af, om der er grundlag for at gøre straffen betinget med vilkår om samfundstjeneste, tillægges vægt, om T og forurettede har kunnet samarbejde om hans samvær med deres fælles barn.

Da sagen er anket af anklagemyndigheden navnlig med henblik på Højesterets stillingtagen til anvendelse af betinget dom med vilkår om samfundstjeneste i sager om grov vold, bør statskassen betale sagens omkostninger for Højesteret.

Thi kendes for ret:

Landsrettens dom stadfæstes med den ændring, at straffen på fængsel i 4 måneder gøres ubetinget.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for Højesteret.

DOM

afsagt den 21. september 2017 af Vestre Landsrets 6. afdeling (dommerne Hanne Kildal, Rikke Holler og Regitze Brosbøl Riskjær med domsmænd) i ankesag

V.L. S-1505-17

Anklagemyndigheden

mod

T

født den ... 1988

(advokat Carsten Hove, Kolding)

Retten i Kolding har den 12. juli 2017 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. 1-3555/2017).

Påstande

Anklagemyndigheden har påstået skærpe, navnlig således at straffen gøres ubetinget.

Tiltalte har påstået stadfæstelse.

Forklaringer

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at forholdet til F stadig er godt. Han ser datteren, B, der er 16 måneder, hver tirsdag, torsdag og ind imellem også i weekenden. Han ser B hos F. Han deltager også i at hente B i dagpleje. Han er i praktik hos Y Møbler, hvor han arbejder 2 dage om ugen. Han har netop været til en samtale, hvor det er blevet aftalt, at han fremover skal arbejde 3 dage om ugen. Han er glad for arbejdet. Han går stadig til psykolog og kommer på misbrugscentret. Han ryger stadig ikke hash. Han har også kontakt til Lokalpsykiatrien i Vejle. Han taler med dem om, hvordan han har det med sig selv.

Derudover taler han med en sygeplejerske. Han har aldrig før haft det så godt i sit liv. Hans arbejdsgiver er bekendt med nærværende sag. Han bor stadig hos sin stedfar, men kommer også ofte hos sin mor, da han har haft behov for at tale med hende. Han drikker alkohol et par gange om måneden, når han er til fest. Han kommer på misbrugscentret hver tirsdag og torsdag fra klokken 10-12.

Landsrettens begrundelse og resultat

Navnlig efter voldens karakter tiltræder landsretten, at straffen er fastsat til fængsel i 4 måneder.

Landsretten bemærker, at det i forarbejderne til lov nr. 152 af 18. februar 2015 om ændring af reglerne om samfundstjeneste mv. må anses for forudsat, at udgangspunktet ved grov vold, jf. straffelovens § 245, fortsat er, at der skal fastsættes en ubetinget frihedsstraf, og at betinget dom med vilkår om samfundstjeneste kun vil kunne anvendes, hvis særlige grunde taler for det.

Uanset voldens karakter tiltrædes det af de grunde, der er anført af byrettens flertal, sammenholdt med det oplyste for landsretten, at der i denne sag foreligger særlige grunde, der taler for, at straffen undtagelsesvis kan gøres betinget med vilkår om samfundstjeneste.

Landsretten stadfæster derfor byrettens dom.

Th i k e n d e s f o r r e t:

Byrettens dom stadfæstes.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten.

Retten i Kolding

DOM

afsagt den 12. juli 2017

Retten nr. 1-3555/2017

Politiets nr. 3700-73241-00175-17

Anklagemyndigheden

mod

T

født den ... 1988

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 26. juni 2017.

T er tiltalt for overtrædelse af

1.

legemsangreb af særlig rå, brutal eller farlig karakter efter straffelovens § 245, stk. 1, ved den 13. marts 2017, ca. kl. 10.20, på X-Vej 14, st.tv i Kolding, at have taget fat med begge hænder om Fs hals, næse og mund mens F lå ned og derefter klemte til, hvorved F blev utilpas og fik vejrtrækningsproblemer, samt pådrog sig punktførmede blødninger i øjnene og røde mærker på halsen og i hovedet, ligesom han slog F i hovedet med flad hånd.

2.

ulovlig tvang efter straffelovens § 260, nr. 1,

ved i forbindelse med det i forhold 1 passerede, ved vold eller trussel om vold, at have tvunget F til at gå ind i stuen og logge på hendes facebook-profil, og herefter at have tvunget F til at skrive til en mand, som F havde skrevet med via facebook, at han skulle lade F være.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

T har erkendt sig delvis skyldig i forhold 1 og har nægtet forhold 2.

Sagens oplysninger

Der er afgivet forklaring af tiltalte og af vidnerne F og A.

Tiltalte, T, har forklaret, at han og F har været kærestere. De var kærestere i 3 år ca. De var ikke længere kærestere den 13. marts 2017, men de forsøgte at få det til at fungere. De har en 14 måneder gammel datter. F har forældremyndigheden over datteren. Han havde det ikke godt i en periode, så han indvilgede heri. De talte og sov sammen i den periode.

Den 13. marts havde han lige kørt datteren i dagpleje. F var syg, og han blev for at hjælpe hende, så hun kunne sove. Han husker, at han kom hjem, og F sad i stuen og så fjernsyn. Han spurgte, om hun ikke skulle i bad, så hun blev frisk. Hun sagde nej, men han overtalte hende, og hun tog et bad. F var dog stadig dårlig. Hun prøvede på at sove inde i sengen. Han vidste, at hun skrev med en, hun havde været sammen med, og han var jaloux. Han begyndte at tale om, hvad han troede, og følte var sket. Han sad på siden af sengen. Hun vendte sig om. Han satte sig på gulvet. Hun sagde, " jeg kan ikke lide dig mere". Så eskalerede det hele. Han tog kvælertag på hende, men med en hånd og med den anden holdt han hende for mund og næse, da hun sagde noget, og han ville have hende til at holde mund. Hun kunne ikke få luft. Hun lå ned, og han sad oppe i sengen. Han sad ikke på hende. Han sad ved siden af hende. Hun sagde, " jeg vil ikke dø". Han klemte sådan, at hun ikke kunne få luft, men ikke så længe, og ikke "igennem". Han fik det dårligt, og slap, da det var helt galt med hende, da hun sagde, jeg vil ikke dø. Han kastede op, og han blev helt dårlig. Han slog hende med flad hånd på kinden, mens hun sad op, men han kan ikke huske, hvornår i forløbet det var.

Hun græd i sengen. Der kom mere ro på. Han bad hende gå med i stuen. Han spurgte, om hun var vild med vedkommende, og hun sagde "nej", og han sagde, om hun ikke ville skrive det til vedkommende. Hun sagde, at hun ikke vidste, hvad hun skulle skrive. Han blev irriteret, og sagde, at det var da nemt nok, og at det ikke var så svært at skrive, at hun ikke ville mere med ham. Han sagde det lidt højt. Hun viste, hvad hun havde skrevet på telefonen, og han sagde, at det var fint nok. F lagde sig ind i sengen, og de talte ud om det. Han havde stadig telefonen hos sig, og han gav hende telefonen igen. Der gik måske en halv time fra kvælertaget til det med sms-en. F var ked af det og bange og forskrækket. Hun havde lidt svært ved at finde rundt i det hele. De snakkede stille og roligt, men han var nok lidt sur. Han følte ikke, at han tvang hende til at skrive det. Hun vidste bare ikke, hvad hun skulle skrive.

Han kan ikke huske, om hendes telefon ringede, og om det var derfor han gik ind med telefonen til hende. Han vidste, at hun kunne ringe til politiet, eller til hans mor, når hun fik telefonen. Han lagde sig til at sove på sofaen, hvor han lå, da politiet kom.

Han snakkede med politiet, og de bad ham tage hjem til sin mor. Hans mor var der, og hun var skidesur på ham. Han havde ikke noget sted at være. Han blev smidt ud af sin mor også. Han panikkede lidt. Han skubbede sin mor væk, og gik op til F. Det ramlede for ham igen. Han løb op i lejligheden. F hoppede ud over altanen, og han løb efter hende rundt om blokken. Han stoppede op, og der kom en nabo, som bad ham skride og opføre sig ordentligt, og så kørte han derfra.

Han og F snakker rigtig godt sammen igen. Han ser både hende og datteren stort set hver dag igen. De er ikke kærester mere. Han havde et misbrug af hash i marts 2017, og han var sløv den dag. Der gik et par måneder, hvor de ikke snakkede. Han ville gerne se sin datter, og han kontaktede derefter F. Han har været stoffri siden, da episoden gjorde ham bange, for hvad han kunne finde på.

F har forklaret, at hun den 13. marts 2017 ikke var kærester med T. De havde dog kontakt især på grund af datteren. Det var meget løst, og det gik fint nok. De havde aftalt, at tage på et marked sammen en søndag. Hun fik det skidt. Hun spurgte, om han ville hjælpe med datteren, og det ville han gerne. De forsøgte at få det til at fungere igen. Hun stod op med datteren om mandagen, og T kørte datteren i dagpleje. Han kom tilbage, og spurgte, om hun ikke ville i bad. Det havde hun ikke lyst til, men hun gjorde det. Det hjalp ikke, og hun frøs og nærmest løb ind i seng igen. Hun lå og sov. Hun vågnede ved, at T voldsomt tog fat rundt om hendes

hals med begge hænder. Han var ved siden af hendes hoved. Det er lidt uklart, men det endte med at de kæmpede i sengen. Hun endte i fodenden. Hun kom om på maven, hvor han holdt om hendes mund og næse. Hun kæmpede for at få hænderne væk, og prøvede at skribe og råbe stop. Hun blev dårlig og bange. Til sidst råbte hun, at hun ikke ville dø, fordi hun troede, at det ville ende sådan. Hun tror ikke, at hun besvimed. T stoppede så, og lige før eller efter gav han hende en lussing. Hun sad og hev efter vejret, og T sad ved døren og kastede op. Det varede i alt nogle minutter det hele.

T sagde, at de skulle snakke inde i stuen. Hun fandt ud af, at det var fordi, hun havde skrevet med én person hun engang havde set. De gik ind i sofaen, og T var sur, og sagde, at han havde ventet på, at hun selv ville fortælle det. Han viste hende beskederne på hendes telefon. Hun havde skrevet til personen, at hun ikke ville se ham p.t., og det var ikke godt nok til T. Han råbte, og hun fik en lussing. Han spurgte, om hun ville se ham, og han bad hende skrive, at hun ikke ville se ham mere. Hun skrev det, fordi hun var bange for, hvad der ville ske, hvis hun ikke gjorde det, på grund af det der lige var sket. Der gik vel maks. 5-7 minutter mellem episoden i soveværelset og i stuen. Hun skulle skrive, at han skulle stoppe med sin kontakt, og at hun ikke var interesseret i ham.

Hun sagde, at hun ville ryge, fordi hun håbede på, at hun kunne råbe om hjælp ude på altanen. De gik ud på altanen, men der var ikke nogen i nærheden. Hun sagde, at hun ville sove. T ville have hendes telefon. Han kom med den efter 5 minutter, hvor hendes søster ringede. Han fik mobilen igen, men så ringede hendes mor. Hun lagde mobilen på natbordet. T gik frem og tilbage. Hun lod som om hun sov, og da han var væk noget tid, skrev hun hurtigt til Ts mor. Hun slettede straks beskeden. Så kom politiet og de gik igen. Pludselig skreg Ts mor "lås døren". Hun gik i panik, og løb hen til altanen og hoppede ud over. T fulgte efter hende, og hun råbte om hjælp. Hun løb rundt om bygningen og om bag et træ, og der kom en nabo, som bad T tage væk derfra, og det gjorde T så. Hun tog på skadestuen efter det. Hun fik en rød prik i øjet, blodskudte øjne og mærker på kinden efter det, som ses på fotos i bilag 1,8.

Politiattesten blev læst op. Der er oplistet de skader, hun fik. Skaderne på armene fik hun ved at springe ud fra altanen. Hun går til en psykolog, som bliver betalt af forsikringen. Hun tog forbehold for at kræve erstatning

Hun snakker med T igen. Det går fint, de snakker godt og samarbejder godt om datteren. De ses tit for tiden.

Hun løb nærmest ind i seng efter badet, så hun vågnede ved episoden. De snakkede ikke sammen før. T havde fat med begge hænder om halsen. Hun fik både en lussing på værelset og i stuen. T sagde ikke noget truende, men hun var bange, fordi han var rigtig vred. Hun ville ikke skrive til personen, hun ville bare ud af situationen.

A har forklaret, at hun den 13. marts 2017 fik en sms fra F, hvor der stod: " hjælp mig- T forsøger at kvæle mig. Ring til politiet. Du må ikke kontakte mig". Hun så den ikke straks, da hun sov. Hun ringede til politiet. Hun tog også hen til Fs adresse. T stod ude med en politimand. Politiet tog afsted. De snakkede om, at hun skulle hente sit barnebarn. T ringede og sagde, at han manglede sin oplader fra lejligheden. T løb ind, og hun råbte "lås døren" til F. F hoppede ud over altanen, og han løb efter hende og råbte, "jeg vil bare snakke med dig". Naboen kom hjem, og sagde, at T skulle lade hende være. T har aldrig været voldelig, men han havde det dårligt psykisk.

F henvendte sig den 13. marts 2017 på skadestuen i Kolding. Det fremgår af politiattesten, punkt 5, det objektive fund, at:

" ...

1. Ømhed sv. t. skjoldbruskkirtlen og lidt over denne.
2. Misfarvning, ca. 5x5 mm på hø. side af hagen.
3. Ømhed sv. t. hø. side af næse.
4. Ømhed bag hø. øre sv. t. knoglefremspringet.
5. Let rødme i det hvide af øjnene. Bristet kar i hø. øje, ca. kl. 9 med blødning ca. 2x3 mm.
6. 10-5 cm udbulende blodansamling på ve. side af hø. albue.
7. Midt på højre albue ses sår, ca. 1 cm langt.
8. 8-6 cm udbulende blodansamling på hø. side af ve. albue.
9. På ve. håndleds overside ses mindre hudafskrabning.

..."

Kriminalforsorgen har i skrivelse af 11. juli 2017 oplyst følgende:

" ...

Konklusion:

Det vurderes at T vil kunne findes egnet til afvikling af samfundstjeneste. Han er i gang med behandling via lokalpsykiatrien og der burde kunne tages de nødvendige hensyn til hans psykiske tilstand i forhold til afvikling af samfundstjeneste.

Han vil ligeledes kunne profitere af et tilsyn, hvor der støttes op om at leve et kriminalitets frit liv, hvor han kan støttes i kontakt med psykiatrien samt afholdenhed fra hashen.

..."

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at han har en sygeplejerske som han snakker med om medicin og psykiske problemer. Han har også en koordinator. Han skal begynde på noget i Vejle, der hedder BDD, og ellers skal han snakke med en psykolog. Han er på Marselisborg i Vejle for at blive arbejdsklar. Han vil gerne tilbage på arbejdsmarkedet. Han tænker, at han godt vil og kan klare at lave samfundstjeneste.

Rettenns begrundelse og afgørelse

Forhold 1

Efter forklaringerne og politiattestens oplysninger, samt fotos i sagen, er det bevist, at T tog et halsgreb på F med begge hænder, mens hun lå i sin seng, og at hun kæmpede for at komme fri af det, og at han under episoden også holdt for hendes næse og mund. Det er også bevist, at hun blev utilpas og ikke kunne trække vejret, og at hun sagde, at hun ikke ville dø. Af fotos og af politiattesten fremgår det, at hun fik punktformet blødning i det ene øje og bristede kar i begge øjne, samt ømhed ved halsen og røde mærker ved hagen og øret. T og F har begge forklaret, at han også gav hende en lussing. Det lægges til grund, at T udøvede volden på grund af jalousi. Retten finder, at forholdet har en sådan grovhed, at det skal henføres under straffelovens § 245, stk. 1. Efter ovenstående er T skyldig.

Forhold 2

Både F og T har forklaret, at han efterfølgende fik hende til at skrive til en person, at denne skulle lade hende være. Efter Fs forklaring og set i lyset af, at dette skete kort tid efter forhold 1, er det bevist, at hun skrev det under den i situationen liggende trussel om yderligere vold, hvorfor T er skyldig.

Straf

Straffen fastsættes til fængsel i 4 måneder, jf. straffelovens § 245, stk. 1 og § 260, nr. 1.

Der er her lagt vægt på forholdets grovhed, og på den frygt T udsatte F for.

En dommer stemmer for, at straffen på grund af forholdets karakter og grovhed skal være ubetinget.

To dommere stemmer for, at straffen undtagelsesvist kan gøres betinget med vilkår om samfundstjeneste. De dommere har lagt vægt på, at tiltalte på gerningstidspunktet var i et misbrug, som han nu er ude af, at han modtager hjælp mod sine psykiske lidelser, at forurettede og tiltalte har formået at få et fornuftigt forhold efterfølgende, hvor de samarbejder omkring deres fælles datter, og på at tiltalte ikke tidligere er straffet for ligeartet kriminalitet.

Der afsiges dom efter stemmeflertallet, hvorefter straffen ikke skal fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 62 og § 63, jf. § 56, stk. 1.

Tiltalte skal herunder udføre samfundstjeneste i 100 timer.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T skal straffes med fængsel i 4 måneder

Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder følgende betingelser:

1. Tiltalte må ikke begå noget strafbart i en prøvetid på 1 år fra endelig dom.
2. Tiltalte skal inden for en længstetid på 8 måneder fra endelig dom udføre ulønnet samfundstjeneste i 100 timer.
3. Tiltalte skal være under tilsyn af Kriminalforsorgen i prøvetiden.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.